

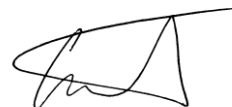
Školitelský posudek na bakalářskou práci Jakuba Macha – **Význam a druhové složení nerybí složky v potravě rybožravých predátorů**

Bakalářská práce Jakuba Macha se rešeršní formou zabývá druhovým složením a významem nerybí kořisti v potravě patnácti druhů našich rybožravých ptáků, kteří jsou všichni chráněni zákonem č. 114/1992 Sb., mnozí z nich jsou jmenovitě zahrnuti i do jeho prováděcí vyhlášky č. 395/1992 Sb. Jde o zcela nový pohled na přetrvávající konflikt mezi rybožravými predátory a rybáři (v nikdy nekončící diskusi je nerybí složka potravy obvykle opomíjena, často zcela cíleně, nebo je naopak nekriticky přeceňována v závislosti na příslušnosti diskutéra k tomu či onomu vyhraněnému názorovému proudu). Práce dobře demonstruje, jak klíčová je správná volba metodiky studia potravy jednotlivých rybožravých ptačích predátorů a jak různých výsledků lze dosáhnout, pokud je tento fakt ignorován. Záměrné opomenutí některých aspektů pak vede k interpretačním chybám, které mohou být v dobré víře, ale často i zcela účelově využity/zneužity v diskusi na téma odhadu predačního tlaku rybožravých predátorů a jejich vlivu na vodní ekosystémy a jejich jednotlivé trofické úrovně (častý problém i ve vědecké literatuře). Autor tuto skutečnost velmi pěkně demonstruje na příkladu volavky popelavé (týká se však všech volavkovitých ptáků). Klíčový interpretační význam má rovněž použití výsledků ve formě abundance kořisti a naopak biomasy kořisti, které mohou dát o složení potravy vždy zcela jiný obrázek (demonstrováno např. na čápu bílém). Jedním ze základních faktorů, který ovlivňuje složení potravy řady rybožravých ptáků je i lokalita/oblast loveckého působení, která opět může zásadním způsobem měnit druhové složení potravy a význam jednotlivých typů kořisti (demonstrováno např. na orlu mořském).

Kritickým studiem vědecké literatury se autorovi podařilo kategorizovat jednotlivé ptačí predátory podle obvyklého podílu nerybí složky v potravě na výhradně rybožravé (orlovec, morčák, ledňáček, kormorán), na druhy s dominujícím zastoupením ryb v potravě (volavkovití, čáp černý) a na druhy, u kterých rybí složka obvykle nehraje tak významnou roli (orel, čáp bílý). V závěrečné tabulce 3 autor shrnuje i vhodnost jednotlivých metodik studia potravy pro jednotlivé druhy rybožravých ptáků, vymezuje rizika použití těchto metodik a jejich potenciál ke generování zásadních interpretačních omylů. Tyto závěry jsou opřeny o více než 140 prostudovaných literárních pramenů, z nichž naprostou většinu lze dohledat v databázi WoS. Řada výsledků práce, byť rešeršního charakteru, je publikovatelná v odborné ornitologické literatuře.

Jako školitel mohu s velkým potěšením konstatovat, že předložená Bc. práce je v mnoha ohledech lepší, než jsem si prvotně i sám představoval a studenta stálo nepochybně mnoho času a úsilí, ji v této formě vypracovat. Mou jedinou výtkou tak může být skutečnost, že student původně sliboval odevzdání práce do roka a do dne, po roce prodloužil dobu dodání o rok, a po uplynutí této lhůty přidal ještě další rok.

Bakalářská práce Jakuba Macha, splňuje požadavky kladené na práce řešené na Ústavu pro životní prostředí Přf UK, a proto ji doporučuji ke kladnému hodnocení.

V Českých Budějovicích, 30. května 2017

Doc.RNDr. Martin Čech, Ph.D.
Univerzita Karlova
Přírodovědecká fakulta
Ústav pro životní prostředí

&

Biologické centrum AV ČR, v.v.i.
Hydrobiologický ústav